

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Op de koffie bij...

Greet Hendriksen

Kromboom 1

oktober 2017

door: Charles Manders

Aan de rand van de boermarke Orvelte woont alweer ruim 20 jaar Greet Hendriksen. Ik zit hier aan de tafel in de gezellige kamer, 30 cm onder het maaiveld en verwonder me erover dat je van de voorbijgangers het hoofd steeds mist. “Dat komt”, zo vertelt Greet, “omdat het dak zo laag is, maar ga je in de stoel bij het raam zitten dan zie je ze wel helemaal”.

Greet werd geboren te Utrecht evenals haar man Ellis. In Utrecht werden een zoon (Ellis) en een dochter (Mirjam) geboren. Ellis was daar banketbakker en Greet ging, toen de dochter 1 jaar oud was, op kantoor aan het werk. Aanvankelijk via een uitzendbureau en later in vaste dienst. Voor die tijd was dit vrij uitzonderlijk want moeders bleven thuis voor de kinderen zorgen. Als uitzendkracht kon ze wel zorgen dat ze tussen twaalf en twee uur thuis was.

Vanwege de drukte in Utrecht besloten ze in 1969 om te gaan verhuizen. De nieuwe stek werd Heeswijk-Dinther. Hier werd ook de tweede zoon (Jeroen) geboren. Ellis reisde op en neer naar zijn werk in Utrecht. De boerderij waarin ze gingen wonen had nog geen waterleiding en was verder ook allesbehalve modern. Ellis heeft daar eigenhandig alles aangelegd en de woning opgeknapt. Heeswijk-Dinther, bekend van Abdij en kloosters bood na enige tijd ook werk aan Ellis: hij werd kok in een klooster.

In 1996 kon Ellis met de VUT en omdat Heeswijk-Dinther hen ook al te druk werd zochten ze weer naar een rustiger oord. Ze gingen in Drenthe op zoek en op het eind van een vakantie in Drenthe zagen ze op de Kromboom een huisje te huur staan. Op slag verliefd op de plek huurden ze het huisje voor een aantal dagen; helaas was het niet te koop.

Enige tijd later, toen ze bij een makelaar waren om hem een zoekopdracht te geven, kwam er juist op dat moment een fax binnen waarin het huisje op de Kromboom te koop werd aangeboden. Hoewel de

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

vraagprijs wat aan de hoge kant was besloten ze het toch te kopen en in januari 1997 betrokken ze hun hemel op aarde. Greet vindt dit nog steeds een gouden greep. Ze vonden de rust, mooie natuur, een grote tuin en het was behalve de kleuren in huis helemaal klaar.

Al gauw kwamen er mensen uit Orvelte langs om kennis te maken. Ze werden lid van de Vabo en na een jaar zat Greet al in het bestuur van de Vabo. Ze onderhielden vele goede contacten en waren actief betrokken bij het wel en wee van Orvelte. Filmvoorstellingen, Kerstvieringen, Nieuwjaarsvisites, ze waren er altijd. Ook de optochten van oude auto's, motoren, trekkers en koetsjes - waarbij je hier altijd eerste rang zit - vonden ze prachtig.

Helaas is twee jaar geleden Ellis overleden maar voor Greet is hij nog steeds aanwezig en ze geniet elke dag aan de Kromboom. Lezen, de tuin en fietsen zijn haar hobby's. Zo fietst ze nog rustig in haar eentje naar Dwingeloo. Verder is ze druk met het bezoeken van kinderen en kleinkinderen, broers en zussen die door het hele land wonen.

Dus voor verveling is geen tijd meer over.

